

Vyjadrenie k článku "Cirkev nie je holubník"

S veľkým záujmom sme si prečítali EPST, ktorý vyšiel 24. augusta 2016. V ňom sme narazili na článok brata farára Mgr. Jána Lachkého s názvom „Cirkev nie je holubník“ a radi by sme sa vyjadrili k niektorým nepravdivým informáciám, ktoré tam uvádza.

Na začiatku je dobré povedať, že list, ktorý sestra Dubovcová napísala, bol napísaný po presbyterstve a bolo v ňom len to, o čom sme na presbyterstve hovorili. Takto bol odoslaný na biskupský úrad a následne bol prečítaný verejne po Službách Božích dňa 7. augusta 2016 a všetci prítomní súhlasili s jeho obsahom.

Ďalej tu brat farár hovorí o petícii, ktorá je podľa neho protiprávna, hlúpa, čo vraj svedčí o plytkej viere v spoločenstvo cirkvi. Brat Lachký, keby ste sa aspoň informovali prv ako niečo napíšete, petícia v cirkevnom zbore neprebehla. Áno, boli návrhy aj na presbyterstve, aj zo strany členov cirkevného zboru, aby táto petícia bola, no k spomínanému činu nedošlo.

My v CZ sme robili, čo sme mohli. Osobne sme navštívili brata biskupa na generálnom biskupskom úrade v Bratislave, stretlo sa zborové presbyterstvo a spísalo list biskupom, v ktorom zhodnotilo prácu a spokojnosť s bratom kaplánom Mgr. Jakubom Pavlúsom a žiadalo ich o prehodnotenie rozhodnutia. Čestne prehlásilo, že brat kaplán nikdy tému homosexuality nespomenul ani v kázňach, ani pri žiadnej aktivite CZ, ani osobnom rozhovore. Bratia biskupi boli pozvaní do CZ na diskusiu, no brat biskup Sabol sa vyjadril: „domnievame sa, že Vaša žiadosť má neoprávneného adresáta, lebo predsedníctvo VD o danej záležitosti nerokovalo“ a brat generálny biskup nám dokonca doteraz ani oficiálne neodpovedal.

Brat Lachký uvádza a spochybňuje mnohé tvrdenia a označuje ich za nepravdu. Napríklad píše: „A gitara nikdy nechýbala. A nielen gitara, ale ani husle, či cimbal...“.

Gitara sa do zboru zakúpila pred viac ako 15. rokmi, no NIKTO na nej NIKDY nehral. Až brat kaplán vymenil a natiahol na ňu nové struny a začal ju používať, inak by v kúte ležala dodnes. Sprewádzal na nej pri speve deti z detského spevokolu, ale aj spevokol dospelých a z času na čas zahral na nej aj počas služieb božích. Vždy nás mrzelo, že na taký veľký zbor nemáme hudobníka, ktorý by na nej hral a tým pritiahol aj mladšie ročníky.

Do úvahy treba brať jeden dôležitý fakt a to, že kedysi pod CZ Turany patrila aj fília Krpel'any – dnes už samostatný CZ (k rozdeleniu prišlo pred viac ako dekadou). Mnoho zo spomínaného sa dialo len v Krpel'anoch. V Turanoch samotných napríklad hra na gitaru, husle, či cimbal ani zďaleka neboli samozrejmosťou, hudobná skupina z Krpel'ian hrala v Turanoch na SB len párkrát (dalo by sa to bez obtiaží zrátať na prstoch jednej ruky).

Ďalšia mylná informácia je, že sme verejne zmietli dvadsaťročnú prácu farárov Sitára, Mikuša, manželov Vargovčákovcov, Tomku a iných pod koberec.

Skutočnosť je nasledovná: Brat farár Sitár už v Pánu odpočíva 24 rokov, brat farár Mikuš zo začiatku jeho pôsobenia zbor zveľadľoval, no to sa časom zmenilo a po jeho značne problematickom odchode sme museli smutne konštatovať, že zbor ostal mŕtvý, mnoho ľudí zanevrelo na CZ, niektorí odišli úplne.

V závere jeho pôsobenia nefungovalo takmer nič: mládež, dorast, detská besiedka, rozpadajúci sa spevokol dospelých, o detskom tábore, či zborovom dni sme mohli len snívvať.

Príchodom manželov Vargovčákovcov začal zbor znovu ožívať (aj keď sestra farárka bola väčšiu časť pôsobenia v Turanoch na MD). Pomohli založiť detský spevokol, aj nový spevokol dospelých. No mrzelo nás, že náboženstvo brat farár neučí a musel ho zastupovať brat farár z Blatnice.

Taktiež stále nefungovala ani mládež, dorast, detská besiedka, atď. Zo začiatku rozbehli mnohé aktivity, no postupne, ako pani farárka odišla na materskú, sa elán vytratil a zbor začal stagnovať.

Brat farár Tomka nebol nikdy náš zborový farár, ale administrátor a sme mu vďační, že slúžil SB, pohreby, vyučoval konfirmandov atď, no mal aj svoj CZ a logicky, tomu nášmu sa nemohol venovať naplno.

S príchodom brata kaplána Pavlúsa sa CZ v Turanoch naozaj začal rozmáhať, napredovať a povedať to vôbec nie je ani nereseriozne, ani zavádzajúce.

Okrem nadviazania na všetky činnosti, ktoré začali farárovci Vargovčákovci, za jeho pôsobenia prvýkrát cirkevný zbor zažil aj mládežnícke SB, či detskú nedeľu s rodinnými SB. Brat kaplán sám vyučoval na ZŠ, po prvýkrát aj v MŠ. Po viac ako 10-tich rokoch sa obnovilo koledovanie na Štedrý večer, ktorého sa zúčastnil aj brat kaplán spolu s manželkou.

Prvýkrát sme urobili tiež samostatný vianočný koncert spevokolu, ktorého bol tiež aktívnym členom. Začala sa pravidelne stretávať mládež. Počet detí, ako aj počet skúšok detského spevokolu sa o poznanie zvýšil. Konal sa po dlhej dobe aj detský tábor (za posledných 20 rokov sa konali len dva) a mnoho iného.

V článku sa uvádza, že pred dvadsiatimi rokmi fungoval detský spevokol (nie je to pravda, bol založený až v r. 2010), spevokol mládeže (taký v Turanoch nikdy ani nebol, mládež sa stretávala k nácviu duchovných piesní len v Krpelanoch).

Pravdivá informácia je, že v CZ Turany fungoval a funguje spevokol dospelých, no už druhá časť daného odseku v článku brata Jána Lachkého nie je pravda. Spevokol nikdy nebol vedený kvalifikovanými odborníkmi. Syn brata farára Mikuša v čase vedenia spevokolu nebol kvalifikovaným odborníkom, spev v spomínanom čase len študoval a viedol ho spolu so sestrou kantorkou Renátou Hrkútovou, ktorá ho od jeho odchodu vedie sama a ani ona nemá pre spev formálne umelecké vzdelanie (len pre hru na organe).

Zaujímavé je tiež to, ako brat farár Lachký porovnáva počty konfirmandov z roku 1988 (mimochodom bol konfirmovaný 1989) s počtami konfirmandov za posledné obdobie. Vzhľadom na demografiu, ale aj vyššie spomínané pôsobenie predchádzajúcich farárov, je snáď každému jasné, že nie je možné porovnávať absolútne čísla „silných ročníkov z dobrých čias“, s číslami dnešnými, s ročníkmi, ktoré sú o poznanie slabšie.

Je tiež zaujímavé ako dokonale vie brat farár Lachký suverénne zhodnotiť fungovanie „jeho rodného“ cirkevného zboru, o ktorom (vzhľadom na vyššie uvedené) očividne nemá správne informácie, nikdy v ňom neslúžil ako farár, nikdy nebol v jeho presbyterstve, nezúčastňoval sa ani jeho aktivít.

Radi by sme ho do budúcnosti aj touto cestou poprosili, nech sa zdrží podobných vyjadrení, zavádzania a šírenia klamlivých informácií o našom CZ.

Pokiaľ redakciu EPST, alebo kompetentných zaujímajú presné čísla, či vyjadrenia o fungovaní CZ, je na to mnoho iných, oveľa kompetentnejších ľudí, ako aj kňazské správy, či zápisnice z presbyterstiev (na požiadanie ich radi poskytneme k nahliadnutiu).

Naozaj si nemyslíme, že je nutné znižovať sa v článku k spomínaným bulvárnym praktikám a vydávať podobné nepravdivé, ničím nepodložené a zavádzajúce vyjadrenia ľudí, ktorí sa k situácii v našom CZ v podobnom duchu nemajú prečo vyjadrovať.

Podľa jeho vlastných slov z úvodu článku si je aj brat farár Lachký tiež vedomý toho ako fungujú bulvárne médiá a preto je vcelku nešťastné, akým spôsobom sa v závere článku vyjadruje o sestre Kataríne Dubovcovej len na základe informácií, ktoré čerpá podľa jeho ďalších vyjadrení práve zo spomínaných médií.

V tom istom kontexte vyznieva tiež dosť naivne jeho výčitka, že v mediálnom odkaze nezachytil informácie o našich modlitbách. Aj v zmysle toho, čo káže písmo „Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky, zamkni dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti.“ (Mt 6,6), pokladáme dokonca za naozaj nevhodné vyčítať nám niečo podobné.

Radi by sme tiež bratovi farárovi L'achkému pripomenuli, že v evanjelickej cirkvi pochádza moc zverená bratom biskupom od samotných členov cirkevných zborov prostredníctvom volieb a dá sa teda predpokladať, že v prípade potreby sa členovia CZ môžu a aj by sa mali vyjadriť.

Bratia biskupi sú taktiež ako my len ľudia, aj keď boli Kristom povolaní slúžiť (nie vládnuť). Všetci vieme, že človek ako taký, je tvor hriešny a omylný a v prípade potreby by na to malo byť poukázané, o to viac, ak sa jedná o podobne závažné prípady.

Viera v neomylnosť čelného predstaviteľa cirkvi je vec vlastná skôr inej kresťanskej inštitúcii, nie ECAV.

CZ Turany